

ШУМАДИНЦА,

ЛИСТЪ ЗА

КНЪИЖЕВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ И. Менаховићъ.

ТЕЧ. V. Овај листъ излази у Вторникъ и Четвртакъ на по табака, а у Суботу на табаку. Цѣна му е за три мѣс. 5, а за пола године 10. цванц. За огласе плаћа се одъ врсте 5 крајц. за трипутъ. № 119.

В р а ч а р а.

(Продужено)

II.

Ханри одъ Ерменонъ упутио се у Санли.

После двадесетъ минута приспео е на панађуръ.

Вика е ужасна была. При таквимъ приликама проводи се вече најбудаластіе. Играчи на ужетима и други обсенари башъ овај тренутакъ употребљавају сва могућа средства за примамљиванъ публике, о којима паметно судећи могао бы човекъ предпоставити, да су о-пределѣна растерати муштеріе.

Воздухъ быаше задаемъ печени кобасица и други врло яко миришући предмета препунѣиъ.

Санлиске ѣиѣте тумарали су са своіомъ обичномъ озбиљношћу крозь страшну ларму одъ вике, свирке и пуцняве пушака, која е последња долазила са стрелишта.

Панађуръ безъ стрелишта заиста бы было яе безъ соли

Ханри изнађе изображеніе съ пантеромъ безъ о-ссыте мукѣ.

Свирка у дашчари означавала е да представляѣтъ трае.

Младый господинъ поине се узъ басамаке, плати-лазну таксу одъ три суа, и уђе унутра.

Една млада девойка у црномъ одъ кадиѣе прслуку, у краткой одъ жутѣ матеріе альвиви са црвенимъ порубомъ и са атлазнимъ ципелама, кои се белоћа јоште познати могла, башъ се тиме занимала, да едномъ пантеру, на леђи лежећемъ, пресно месо изъ челюсти извади, кое му е мало пре за вло дала.

Дивля зверка то е спокойно допустила, на срамоту све свое родбинѣ, а на честь женскогъ пола.

Ово величественно и снажно дѣло было е заключе-вѣ тогъ представленя.

Публикумъ изразио е свое задовољство плѣска-нѣмъ, па се разилазити поче.

У истый ма кадъ е последнѣ лице изашло, прибли-жи се Ханри овой обсенарки и проговори:

Я бы радъ быо съ вама говорити, госпођице.

Говорите, господинѣ.

Немате ли друго какво место за то, осимъ овога. Заръ е то, што ми оѣте да кажете, тако важно?

Есте, одговори Ханри.

То одите овамо, рекне она.

Обсенарка одведе младогъ господина преко клуа, гди су гледаци седили, къ еднимъ вратима, која су се простомъ резомъ затварала.

Они уђу у некій просторъ закрчевъ сандуцима, ду-шецима и посућемъ, кои е една лампа осветлявала.

Цезарина, укротителька зверинѣ, понуди младогъ господина да на еданъ душекъ седне, а сама се насло-ни на еданъ асталъ и сиграше се са своимъ бичићемъ.

Вы се занимаете съ предсказиванѣмъ госпођице? по-чне Ханри са шальвивимъ тономъ.

Есте, господинѣ, одговори она сасвимъ озбиљно.

Добро дакле, сутра ће неко до васъ доћи, да му будућность предскажете. Я желимъ да му оно предска-жете, што вамъ я рекао будемъ.

Бољ да се тога оканете, мой господинѣ, вы бы са-мо време губили и бадава трудили се.

Ханри извади неколико дуката изъ цѣпа и ре-кне:

Заръ ни за какву награду?

Цезарина лакомо погледа дукате, но ипакъ ре-шительно одговори: ни за какву награду.

Смемъ ли баръ за узрокъ молити, зашто ме одби-яте?

Узрокъ е сасвимъ простъ. Моя ми вѣстина недо-пушта лагати.

Вы дакле и сами веруете, да истину предсказуете?

Я знамъ, да се моя предсказиваня исполняваю.

Онда ми е непонятно, како сте до тога дошли, да се са дивльимъ зверовима мучите, уместо да са вашомъ вештиномъ свою будућность обезбдите. Како вы то толкуете?

Брѣ люди верую само оно што очима виде, и само оно плаћаю, што верую. Я бы безъ никакве за мене користи поарчила овай чудесный даръ, когь тайну можда засады я едина притяжавамъ.

Што му драго, было то заиста даръ ил' небою, помысли Ха и ри; а се могу свакояко нѣмѣ послужити. Е ли юче была коды васъ една млада женска?

Есте.

Познаете ли е?

Непознаемъ.

Али вы сте іой ипакъ сву нѣну прошлостъ верно описали

За одну девойчицу нѣны година, и у нѣнимъ отношенияма башъ нетреба на то нимало вештичука. Кодъ мене на примеръ было бы тай задатакъ мало незгоднѣи.

Она е съ таквимъ дивленѣмъ о вама говорила, да ѣе една одъ нѣны другарица сутра къ вама доћи.

Сама?

Не, веѣь са ономъ девойкомъ, кою веѣь познаете, и едномъ старомъ воспитателькомъ.

Добро.

Она бы желила да іой кажете не само нѣну прошлостъ него и будућность.

Некъ она само пыта, я ѣу іой на свашта одговорити.

Она ѣе васъ пытати за савѣтъ о своимъ найнѣжнимъ осеѣаняма, ерѣ е госпоѣица мало и суевѣрна, па це вамъ поклонити поверенѣ.

Я ѣу іой истину казати.

Врачара е то говорила съ поузданѣмъ каквогъ пророка.

Та госпоѣица, започне Х и ри изнова, воле некога, кои ню взаимно воле. Валя іой казати, да она савршено добро чини, што га воле.

„Тай неко“ наравно да сте вы господине.

Може быти.

Я вамъ немогу ништа обеѣати, осимъ то, да ѣу на пытания госпоѣице одговорити.

Но одкуда ѣу я дознати, шта сте іой одговорили.

Вы морате саму госпоѣицу о томе упытати.

То бы было залуданъ трудъ. Но у свакомъ случаю волео бы я предпоставити, да као очевидаць вашемъ разговору присутствуемъ. Бы ли вы то могли како уде- сити.?

Зато бы се заръ нашло какво средство.

Какво?

У тай ма отворе се врата. Една неотесана момч- на у оделу каквогъ вашарскогъ комендіаша изиѣе на видикъ, да са своамъ промуклимъ гласомъ запята:

Кудъ си се врага завукла?

Имамъ посла, одлази.

А представленѣ?

Шта ми е стало за четири и по гледаоца. Вуци се одатле дедаче.

„Дедаку“ то доста ясно буде!

Ваше средство? запята Ха и ри?

То е опетъ нешто сасвимъ просто, одговори Це- зарина. Доѣите мало пре госпоѣице, па ѣу васъ я прикрити у узредной сарачани. Ту ѣете моѣи све чути.

Добро; я ѣу доћи.

Я ѣу васъ очекивати.

Кадъ Цезарина врата отвори, спусти іой Ха и ри два дуката у руку.

Фала лепо, насмеши се она.

Она баца два дуката у еданъ малый сандучиѣь, за- твори га и сакрѣе на дно у асталско чекмеце.

Докъ е Ха и ри одъ Цезарине одлазио дотле е комендіашъ свою речитостъ развіо представляюѣи гледаоцима чудо, кое ѣеду видити.

Немареѣи за сва обрицаня, отиде младый господинъ изъ дашчаре и упуги се у Валжансезъ.

(проужѣе се)

ДОМАЊЕ и СТРАНЕ НОВОСТИ.

С р б и я.

Но гласу „Званичны Новина“ поставлѣнъ е Докторъ Медицине Г. Младенъ Янковиѣь за контрактуалногъ Фи- зикуса Округія Крушевачкогъ, доавошнѣи Рачуноводи- тель Заведенія Економичко-Топчидерскогъ, Живоиѣь Стояновиѣь за привременогъ Протоколисту Полиц. О- дѣленія при Попечительству Внутр. Дѣла, на нѣгово место Писаръ Начальничества Округ. Чачанск. Сретенъ Борисавлѣвиѣь, а на овога место Писаръ Начал. Окр. Краин. Миланъ Поповиѣь.

Р у с с и я.

У Петербургу 7. Новембра.

У войничкимъ штациама на каспійскомъ мору вла- да садъ велика дѣлательностъ подъ главнимъ надзоромъ княза Барѣтинскогъ. Последня бретаня войске у овимъ предѣлима доводе у савезъ са садашньомъ размирицомъ измеѣу Персѣи и Енглеске.

У Петербургу и Москви яка е зима и рѣке су се та- ко яко замрзле, да се преко нѣи колима иде.

— Одъ оны лаѣа, коѣ су у пристаништу Севасто- польскомъ потоплѣне, наѣена е една часть као неупогре-

бителна. Одъ 10. Септембра 1854. до 5. Фебруара 1855. године потопљено е свега 70 лађиј. Линейне лађе: „Паризъ“, „Великій князь Константинъ“, „Марія“ и „Чесме“ пале су на дно морско на страну, па су испревертанъ топова и уобште цѣле опреме яко оштећене. „Храбрый“ па и „Кулевзи“, као и пароброди: „Владимиръ“, „Бесарабія“, „Громоносецъ“, „Одеса“, „Крымъ“ и „Турокъ“ стое на дну мора усиправљени дубке, и быће као ушотребителне одъ „Херзонеза“ и други лађа напољ изваћене. О разлупаню съ барутомъ остали, кое су неупотребителне, нису се могли сагласити, будући бы се тые покрито дно морско съ ланцима, топовиа, лентгерима и другимъ тешкимъ предметима, чиме бы се доцнѣ бацанъ и извлаченъ лентгера на томе месту отешчало.

— „Таймсъ“ явля подъ 8. Новембромъ слѣдуюће:
„Мы смо добыли одну телеграфску депешу изъ Оросе, да е князь Воронцовъ 6. Новембра у 4 сата после подне умрѣ.“

ФРАНЦУСКА.

У Паризу 11. Новембра.

Найновіе вѣсти изъ Париза задаю бригу, да последній военный походъ противъ Кабиліе нѣ имао очекиване повольне резултате, и да ће нужна быти една већа экспедиція. Саюжена са французскомъ племена была су у последнѣ доба изложена честимъ нападанама непокорены племена, и она прва претрпила су знатне штете.

У Паризу 10. Новембра.

Данасъ ће се држати у Сен-Клуду министерскій савѣтъ. Говори се, да се царъ у последнѣ време яко занима са планомъ о преустроюню Алцира. Онъ е, као што се гласа, съ Пелисіемомъ, Боске-омъ саратнымъ и флотскимъ министромъ држао о томе предмету честе конференціе а вели се, да е и министерскогъ савѣта мнѣніе о томе изискано.

ПЕРСИЯ.

Дописатель „Пей“-а вели, да Персіянци іоштъ нису Хератъ освоили, но да ће овај градъ пре или после опетъ пасти морати. Оногъ разнешеномъ галсу о паденію Херата дао е повѣда слѣдуюћий догађай: Око 40 Персіянаца подкраву се помоћу издайства у градъ; Авгани то осете, узруаю се, потуку половиу, а осталима испадне за рукомъ, да се опетъ врате у персіјскій станъ испредъ града Херата.

Политичкій Прегледъ.

У Бечу 14. Новембра.

О пытанияма, тичућимъ се разрѣшеня источны заплетата нечуе се засадъ ништа, што бы было одъ велике важности. Само се то зна, да турска министерска криза іоштъ единако трае, при свемъ томъ, што е ново министерство састављено; а причина е овой кризи траянъ надметаня и саревнѣиве борбе разны и супротны дипломатски уплива. Коначно изступанъ Али-паше изъ турскогъ кабинета, на свакій е начинъ одъ превелике важности за савъ саданій политичкій положай, и прилика

е, да ће скорашнѣ вѣсти изъ Цариграда быти врло занимљиве.

У исто се време явля, да е енгскій адмиралъ Лионъ, у слѣдству догађая кодъ Ени-Кала, при свемъ томъ, што е дарданелскій мореузъ затворенъ, одъ 16. Октобра овамо пропустио іоштъ неколико убойны лађа у црно море. Овај е догађай врло важанъ, и може быти одъ неизмѣрны послѣдица.

Као што е познато, стануе садъ у Французскомъ пристаништу Шербургу една мала руска флота, коя има оопредѣленъ, да отиде у црно море. Еданъ ађутантъ великогъ княза Константина дошао е такође у Шербургъ; а „Норъ“ увѣрава, да ће скоримъ и великій князь Константинъ вратити се затимъ изъ Париза опетъ у Шербургъ, одкуда ће затимъ дужь цѣлогъ побережја французскогъ путовати чакъ до града Баіона, да прегледа сва французска пристаништа, па ће после преко Марселя и Тулона отићи у Ницу матери своіой, удовой царицы руской, коя ће се тамо преко зиме бавити.

Ова посѣта овогъ общенознатогъ энергичногъ великогъ княза у Паризу, даће листовима обилно предмета за свакояка нагађаня и сматраня. Могуће е, да ће се томъ приликомъ водити преговори о томе, како да се проведе руска флота у црно море. Почемъ Енглези са убойномъ своіомъ флотомъ плове по црномъ мору у пркосъ дарданелскомъ уговору, то ће Руси, подпомогнути одъ Француза, по свой прилици то исто право и за себе зактевати. Лордъ Редклифъ пакъ противѣће се томе наравно изъ своіо сила, и то съ изгледомъ доброга успѣха, будући е засадъ у Цариграду енглескій упливъ надмоћанъ. У осталомъ быће разрѣшенъ пытаня, тичући се уговора мира, на свакій начинъ одложено до месеца Януара. Донде ће се започети у Енглеской и парламентске сѣднице, и онда ће цѣло политичкій положай добыти безъ сумнѣ сталній характеръ.

ТЕЛЕГРАФСКЕ ДЕПЕШЕ.

У Атини 4. Новембра.

На граници турской появили су се две разбойничке чете, една одъ 80, а друга одъ 40 глава; она прва хте-ла е прећи границу, и ући у Грчку но узбѣла е натрагъ одъ грчке пограничне войске.

У Берливу 13. Новембра.

Прайскій посланикъ у Паризу, графъ Хацфельдъ, очекуе се у Понеделаякъ у вече у Берлину.

У Турину 10. Новембра.

Листъ „Дирито“ явля изъ Целента у неапольскомъ краљвству, да се потукло тамошнѣ жителство са полиціомъ, којомъ е приликомъ неколико лица равнѣно; но за кратко е време миръ повраћенъ.

У Паризу 13. Новембра.

„Конституціонель“ у едномъ чланку яко сажалѣва, што енглески и аустрійски листови нападаю на французско правительство; изрази „Конституціонела“ иду очевидно на ослабљенъ савеза између Француске и Енглеске. Чланакъ овај управљѣвъ е истина само противу

нистова, велећи, да Правителства томе нису крива.

Француска лађа „Дишеила“ вратила се изъ Неапола и Месине у Тулонъ.

У Паризу 14. Новембра.

„Шей“ явля, да е Выс. Порта на ноту Францускогъ посланика г. Тувенела (коіомъ е е потомъ онъ пытао, шта намърава Турска читати, да се повуче енглеска

флота изъ црногъ мора, а аустрійска войска изъ подунавски княжества) одговорила е, „да се Француска у смотреню пытана о повлаченю има споразумети са Енглескомъ и Аустріомъ, а да ће она — Турска — заеднички умићна заключена точно испунити.“

У Млѣткама 13. Новембра.

Баварскій принцъ Карлъ присѣо е овамо после вишедневногъ бављња у Верони.

О Г Л А С И.

(2—3) Поради исплате дугова Живана Јовановића изъ Шабца, незвано куда у светъ одбегшегъ, продаваће се његово имањ у наслѣдје иза умрлогъ му отца заоставше, сирѣчь половина куће, подъ коіомъ цѣлый плацъ съ лица ширине 8 фатій 3 шуха и 9 цолий, и дужине 55 фатій и 4 шуха има, и на комъ плацу поредъ куће и една меана на лицу чаршиѣ, све одъ старогъ и већ трологъ матеріала постои, — све, сирѣчь цѣлый плацъ съ означенимъ бинама у 200 ₪ цес. оцѣнѣно. Продаю овы добара извршиће се на месту у овдашњој вароши путемъ јавне тридневно 26. 27. и 28. овогъ месеца држати се имаюће лицитациѣ, и добра ће се оное уступити, кои на трећој и последњој лицитацији после подне у 4 сата по европски заключити се имаюћој, за таква највећу цену обећа и новце у готову одма положи. Продаю овы добара дакле настоећимъ Началничество Окр. Шабачкогъ обзнаное цѣломъ жительство отечества нашегъ съ тимъ, да свакој онај, кои бы волю имао вопросна добра купити, у свое време амо дође и лицитацији у одређене дане присутствуе.

№ 6848. Издано одъ стране Началничества Окружја Шабачкогъ. 1. Новембра 1856. у Шабцу.

(2—3) Мою пивару са свимъ потребама налазећу се у Крагуевцу да емъ подъ аренду. Кои бы имао волю такову узети, нека се мени подписаной или браћи Молеровића у Крагуевцу ради погодбе прјавити изволи.

АНАСТАСІЈА ЗИСИЊЪ
удова.

Подписаный овимъ объявлюе почитасмомъ публикуму, да е готовъ децу приватно обучавати,

на немачкомъ ѣзику у свима нужнимъ наукама.

В. Б. ВИКТОРЪ

Учитель Евангеличке Обштинске школе.
(3—3)

(2—3) Долуподписаный дамъ на знањ како гг. тоторима, тако и гг. приложницима наше православне цркве, да се умојој трговини може добыти одъ скоро добывены путира, кадјоница, кандила одъ кина-силбера, и то по кроју наше православне цркве. Такође примамъ и наручбине одъ истогъ метала како за рипиде тако и за пятолѣбнице.

У Београду 16. Новембра 1856.

ЂОРЂЕ АЊИМОВИЊЪ
трговаць на Сави.

(3—3) Подписаный узима честь объявити почитасмомъ публикуму, да е чистѣнѣ ѣлека изучіо и у станю е сваку ѣлеку на свако задовольство, было на црнийъ было на белимъ вуненимъ альинама и стварима, као баядерима и шаловима изчистити, и прима сваку наручбину мушки альина за радъ, и готовъ е што е брже могуће израдити.

У Београду 12. Новембра 1856.

ЈОВАНЪ БЛАЖИЊЪ
швайдеръ у гл. чаршии надъ трговиномъ г. Гаврила Вуковића
Кодъ Сунца.

ДИМИТРИЈЕ МЕЛОВАНОВИЊЪ
изъ Прієдора, кои е у Мацарској буни у Србию дошао, доцнѣ съ Ђокомъ Станићемъ ортаковао и меану у Даросави држао, нека се лично яви у Экспедицији Шумадијке, или нека писмено каже Учредничеству њномъ, гди се налази, како бы му се одъ отца и стрица до

бри гласи казати могли. Ко га познае, умолява се, да га на овай позивъ пазљивимъ учини.

Стецишта се отвараю:

1. При Суду Вар. Беогр. надъ масомъ а) поч. Дим. Стояновића быв. бакал., 7. Дец.; б) поч. Алек. Глоговца, магазациѣ, 3. Дец. в) поч. Драгана Николића налбангина беогр. родомъ изъ Вел. Трнове у Турск., 3. Јануара 1857. г) Јованчета Ристића, кафециѣ, 3. Јануара 1857.

2. При Суду Окр. Беогр. надъ иманѣмъ а) поч. Јована Јаковића изъ Гроцке, до 26. Нов; б) поч. Јанка Трифуновића изъ Рогаче, до 5. Децем.

3. При Суду Окр. Гургус. надъ иманѣмъ почившегъ Глише Николића, зидара, изъ Орида у Турској, до 10. Децем.

4. При Суду Окр. Ужич. надъ иманѣмъ поч. Стевана Илића изъ Придола, до 28. Нов.

5. При Суду Окр. Чачан. надъ иманѣмъ а) презадуж. Симе Михайловића изъ Чачка, до 14. Дец., б) поч. Дамяна и Ањима браће Борозваца изъ Конадева, до 7. Дец.

6. При Суду Окр. Крагуев. надъ иманѣмъ поч. Симеона Ђорђевића, ужара изъ Крагуевца до 10. Дец.

7. При Суду Окр. Краин. надъ иманѣмъ презадуженогъ Радула Машковића изъ Неготине, до 15. Дец.

Продаваће се на лицитацији:

1.) У Ябланици Среза Крушевачкогъ, различне лицеве даске прегешше преко потребе Правителствене Тополивнице, 25. 26. и 27. Новембра.

2. У Београду у Палилули, непокр. добра Радивој Стояновића, члена Прим. Суда, 26. 27. и 28. Новембра.

У Милановцу Окр. Краин. добра Јоце Ђ. Владића, 22. 23. и 24. Новембра